

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Æstiva - A Dominica SS. Trinitatis, ad Dominicam decimamquintam
post Pentecosten

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Hac Hebdomada, De muliere Samaritana, sive de anima peccatrice quæ in
illa repræsentatur. Feria 2. De siti Christi Domini loquentis Samaritanæ.
Da mihi bibere. Quod vel Inimico nunquam negares, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-44226

FERIA SECUNDA.
DE SITI CHRISTI DOMINI LOQUENTIS
SAMARITANÆ.

Da mihi bibere. Joann. 4.

VERITAS PRACTICA.

Quod vel inimico nunquam negares, sæpissimè recusas Christo.

SENSUS ET RATIO EST, Quis nunquam inimico sitienti negares potum aqua. Sed hoc sæpè recusas Christo.

Ergo illi recusas quod non negares inimico; Quod certè est impium & crudele, ac proinde peccandum.

I. PUNCTUM.

TEXTUS Evangelicus paulò longior quàm ut referatur, legi potest à versu quinto capituli usque ad decimum quintum, ibidemque annotari quæ ad gustum & fructum valere queant; atque illud maximè quod de Christo refertur fatigato, sedente supra fontem, sitiente & petente à muliere Samaritana quæ tunc aquam hauritura venerat; *Da mihi bibere.* Ita enim mystica sunt, unde S. Augustinus: *Iam incipiunt mysteria, non enim frustra fatigatur Iesus. Omnia ista innuunt aliquid; indicare volunt aliquid, intentos nos faciunt ut pulsemus.*

Revera quidem sitiebat Dominus, ut qui circa meridiem ex longo itinere & calenti sole fatigatus sederet; veruntamen sitis illa sitim aliam exprimebat, eratque velut mysterium & Sacramentum quod est signum visibile continens invisibilem virtutem & gratiam: sitis nempe corporis Christi sitim ejusdem spirituales representabat, quæ salutem animarum sitiebat. *Sitiebat,* inquit S. Augustinus, *mulieris fidem.* Et quod de hac muliere particulatim refertur, hoc universim de omnibus idem ipse Dominus dixit: *Sitis,* iterumque dicit unicuique nostrum quoties de salutè nostra nobiscum agit. Quod certè est consideratione dignissimum, ut caveamus ne quid petenti recusemus, cum perinde nefarium esse possit, ac si sitienti potum aquæ negaremus. Quod nefas ut apertius vi-

deatur, sic est proposita veritas: Quod inimico nunquam negares, sæpissimè recusas Christo; Hinc enim apparet, recusationem longè minus esse rationabilem ex comparatione scilicet inimici & Christi Domini Jesu.

Age ergo, quid est quod inimico nunquam negares? Nempe aquæ potum si commodè sitienti præstare posses, neque enim natura humana adeo fersa est & inhumana, ut non commiseratione tantæ miseræ moveatur. *Occurrens sitienti forte aquam:* Sic ipsa videtur apud Prophetam natura clamare: aut si natura repugnaret, tum certè charitatis Christianæ lex urgeret, quæ expressè jubemur referente Apostolo, *Si esurierit inimicus tuus, ciba illum; sitis? potum da illi;* Cui charitatis officio qui defuerit, in condemnationis ejus æternæ jam prolata est à Judica sententia: *Sitivi & non dedistis mihi potum, nam quamdiu non fecistis uni de minoribus his, nec mihi fecistis.* Vellesne hanc incurrere maledictionis poenam?

II. PUNCTUM.

ATQVI hoc sæpè, in alio sensu, recusas Christo. Quoties scilicet à te petit quæ spectant ad salutem tuam, tanto ardore animi petit quanto peteret sitiens potum aquæ; ac proinde si quæ petit, recusas; recusas sitienti potum. Quod apertissimè patet in hac muliere Samaritana quæ si recusasset conversionè suâ quam sitiebat Christus, planè sitienti & petenti bibere, recusasset potum; nonne est ita? Cur porò ita, nisi quia non aquâ putei sitiebat Christus, sed ejus animæ meliorem statum & salutem? At verò si modò æquè vehementi & ardenti desiderio quod à te petit desideret, licet sitim corporis nò sentiat, nonne tamen dicendus erit sentire sitim animi? Nonne ardens desiderium est quædã animi sitis? Nonne illa erat sitis quæ magis laborabat Christus quàm corporis? Ac deniq; cum illius sitis refrigerium non aliud sit quàm quod petit ad salutem; hoc si illi negas, nonne est sitienti potum negare?

Certè consequentia est evidens si quod ante-

L 1 2 cedit

cedit de sitiensi Christo non distentis. Nec vero distendi locus ullus est si attentè cogites Christum Dominum non minori jam desiderio salutem nostram optare quam cum olim in cruce dixit: *Sitis*. Putasne aliquid de illius charitate deductum? Blasphemum esset id cogitare, unde necessarium est concludere quod si olim ex charitate sitivit tuam salutem, ex eadem nunc charitate quæ nullam diminutionem passa est, æquè illam sitit, licet non æquè sensibili modo.

Adde quod non minori ardore Christus salutem nostram desideret, quam Dæmon perniciem nostram. Tantis est autem ardor Dæmonis ut comparetur siti, dicaturque de eoin libro Job: *Habet fiduciam quod insinas Jordanis in os eius*. Id est, tanta siti premitur perditionis hominum, ut non expleatur nec satisfaciat nisi electos quosque absolveat: quanto magis Christus: sitire dicendus est qui certè magis Deum Patrem & nos amat, quam Dæmon oderit; unde evidentissimum est quod quidquid ex illo desiderio petit, petit velut sitiens; & quod illi recusatur, recusatur velut potum sitienti.

Ah quoties petit, & quoties recusasti! Recense si potes & confundere.

III. PUNCTUM.

IGITUR quod inimico nunquam negares, sapissime recusasti Christo. Nec repetendæ sunt ultra propositiones, adeo jam patent ad veritatis intelligentiam, sed ad praxim urgenda est ista

comparatio inimici & Christi; nam rectè cogitanti non potest non injuriosum esse Christo Domino & alienum ab omni sensu pietatis quod minori apud te in pretio habeatur quàm inimicus qui in hoc officiorum genere postremus haberi solet. *Quid invenerunt in me iniquitatis?* *Jer. 2.* *POPVLE meus quid fecisti tibi, aut quid molestus fuisti tibi? Responde mihi.* Sunt ipsa Domini verba de totius repulsis conquerentis. Et rursum: *Quid est quod debui ultra facere vinea mea & non feci? Tu vero quid fecisti eorum quæ debui? An quod expectavi ut faceres vnum & fecit labruscus?* *Mich. 6.* *Is. 5.*

Resume etiam ad vehementiores affectus quod Christus Dominus dicebat mulieri, & tibi dictum puta quoties perit à te quod illi negas: *Si scires donum Dei, & quis est qui dicit tibi, da mihi bibere, tu forsitan petisses ab eo, & dedisset tibi aquam vivam.* Forsitan, inquit, quando de te loquitur quia id à te pendet & sæpius libertate abuteris. At vero quando de se suisque donis loquitur, sic absolute pronuntiat: *Omnis qui bibit ex aqua hac, sitiet iterum; qui autem biberit ex aqua quam dabo ei, non sitiet in æternum, sed aqua quam ego dabo ei, fiet in eo fons aquæ salientis in vitam æternam.* Ac tandem ei dicit, *Domine da mihi hanc aquam.* *CONVERTE* *Thren. 3.* *nos Domine, & convertemur.*

Vide potissimum in quo, vel in substantia, vel in modo, vel in fine. *In quo corrigit adolescentior, aut senior viam suam?* *Psal. 118.*

FERIA TERTIA.

DE COGNITIONE SVI QUAM MULIER SAMARITANA, ET ANIMA NOSTRA HAURIT A DOMINO.

Quinque viros habuisti, & nunc quem habes, non est tuus vir. *Joan. 4.*

VERITAS PRACTICA.

Quæ à Christo hauritur nostri cognitio, omnem in nobis exhaurit fastum:

Id est, non tantum eum qui repugnat cognitioni peccatorum, sed eum etiam qui opponitur humilitati & modestia qua quis demisse de se sentit.

RATIO